

РЕШЕНИЕ

№ 21163

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 149 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА Н. ДИНЕВА ИЛИЕВА

при участието на секретаря ТАТЯНА Г. ВЕЛИНОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА Н. ДИНЕВА ИЛИЕВА Гражданско дело № 20231110130078 по описа за 2023 година

Образувано е по предявен от В. Ч. Б., действащ лично и със съгласието на Г. Ц. Ш., **иск по чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК** срещу Ч. Г. Б. за увеличаване на месечна издръжка, дължима от родител на ненавършило пълнолетие дете, от 250 лв. на 980 лв./след допуснатото изменение на иска в открито съдебно заседание/, считано от 02.06.2023г.

В исковата молба се твърди, че ответникът е баща на ищеца, като същият е осъден с решение №91218 от 14.11.2012г. по гр.д. №19833/2012г. по описа на 91 състав да му заплаща месечна издръжка в размер на 250,00 лв. Сочат се увеличени нужди на детето с оглед изминалия период от определяне предишния размер на издръжката и израстването на детето. Посочва, че баща му живее в Испания, като за него се грижи майка му. Твърди, че с баща му не прекарват време заедно. Посочва, че баща му има възможност да заплаща издръжка в претендирания размер.Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът чрез подава отговор на искова молба, с който оспорва иска. Твърди, че се интересува от сина си и имат близки отношения. Детето прекарва ваканции при баща си в Испания. Посочва, че са ходили на почивки в Гърция и България. Твърди, че заплаща редовно издръжка на сина си в размер по-голям от определения, както и че превежда парични суми на личната му сметка. Твърди, че за период от три години е заплатил сумата от 18 610 лв. за издръжка на детето. Отделно е превеждал и на сина си лично пари по сметка. Закупувал е също така дрехи, обувки и е поемал всякакви разходи на детето. Посочва, че е безработен повече от години, като работи от време на време като общ работник. Исква от съда да отхвърли иска. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните

съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Видно от удостоверение за раждане В. Ч. Б. е син на ответника.

С решение №91218 от 14.11.2012г. по гр.д. №19833/2012г. по описа на 91 състав, СРС, ответникът е осъден да заплаща издръжка в размер на 250лв.

От справка от НАП се установява, че Г. Ц. Ш., декларира максимален осигурителен доход за страната.

От представено удостоверение от Министерство на приобщаването, социалното осигуряване и миграциите, се установява, че Ч. Г. Б., с адрес в гр. Мадрид Испания, е безработен и е регистриран в системата на общественото осигуряване.

Видно от изготвения социален доклад детето живее заедно със своята майка. Ученик е в десети клас. Бащата живее в Мадрид

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Следователно, получаването на издръжката е безусловно, т.е. не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки извън наличието на качеството „ненавършило пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин – например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива (в този смисъл е и т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970 г.). Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. И тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена – увеличена, респективно намалена – чл. 150 СК. За да се уважи искът по чл. 150 СК, е необходимо да е налице трайно и съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

В конкретния случай се установи, че ищецът не е навършил пълнолетие. Установи се, че детето е ученик и посещава допълнителни дейности. От определяне размера на присъдената издръжка по съдебен ред на детето са изминали единадесет години. Съдът намира, че израстването на детето в периода от определяне предишния размер на неговата издръжка само по себе си води до увеличаване на необходимите средства за издръжката им. Издръжка се дължи от двамата родители независимо при кого детето живее, но отглеждащият родител следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с детето и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на детето. Оттук следва, че ответникът трябва да поеме по-голям дял на паричната издръжка на ищеца.

Ответникът е в трудоспособна възраст и няма данни да е нетрудоспособен по здравословни причини, т. е. да не може да се приеме, че той е в невъзможност да дава издръжка (ППВС № 5/1970 г., т. 11). Издръжката е алиментно задължение и следва от самия закон.

При определяне размера на издръжката съдът държи сметка относно обстоятелството, че бащата заплаща освен определената му по закон издръжка/л.110-118 от делото/, но и всякакви разходи на детето. Отделно, видно от представените платежни документи, бащата превежда редовно на детето пари по негова лична банкова сметка./л.167 от делото/.

Ответникът посреща нуждите на детето, като не се ограничава единствено до заплащане на сумата от 250 лв.

Изложеното от ищеца в исковата молба, че баща му не полага грижи и не се ангажира с нуждите на детето остават недоказания. Напротив, установи се, че бащата, макар че не живее в България, успява да задоволява потребностите на детето и двамата имат близки отношения.

Издръжка, която да отговаря на нуждите на детето е в размер на 650 лв. на месец.

Предвид изложеното съдът намира, че искът с правно основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК е частично основателен и следва да бъде уважен, като издръжката бъде увеличена от размера от 250 лв. на 400 лв. Издръжката се дължи от датата на предявяване на исковата молба 02.06.2023 г., до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

При евентуално принудително изпълнение срещу ответника, съдия-изпълнителят е длъжен да съобщи направените плащания от бащата.

По изпълнението на решението: Съгласно чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

По разноските:

Ищецът претендира разноски за един адвокат в размер на 500 лв. Представен е договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че детето, действащо лично и със съгласието на своята майка Г. Ц. Ш., е сключило договор със своята майка Г. Ц. Ш., в качеството ѝ на адвокат.

Искането за разноски е неоснователно.

Съгласно чл. 129, ал.1 СК „Всеки от родителите може сам да представлява малолетното си дете и да дава съгласие за правните действия на непълнолетното си дете в негов интерес“.

В конкретния случай майката дава съгласие, което се приравнява на осъществяване на попечителско съдействие на детето. Майката не може да бъде едновременно упълномощен представител при доброволно представителство и законов такъв/макар и в хипотезата на ограничено представителство/ при задължително представителство.

Няма пречка обаче детето, действащо лично и със съгласието на своята майка да упълномощи адвокат, който не е представител на детето по силата на задължителното представителство.

Ето защо искането за разноси на ищеца е неоснователно.

Ответникът доказва сторени разноси в размер на 700 лв. По правилото на чл. 78, ал.3 ГПК на ответната страна следва да се присъдят разноси в размер на 556,16 лв.

На основание чл. 78, ал.6 ГПК, ответникът дължи държавна такса върху увеличението на размера на издръжката в размер на 216 лв.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК размера на дължимата месечна издръжка от Ч. Г. Б., ЕГН:*****, определена с №91218 от 14.11.2012г. по гр.д. №19833/2012г. по описа на 91 състав, СРС в полза на В. Ч. Б., ЕГН:*****, действащ лично и със съгласието на своята майка Г. Ц. Ш., ЕГН:*****, като:

ОСЪЖДА на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК Ч. Г. Б., ЕГН:***** да заплаща на В. Ч. Б., ЕГН:*****, действащ лично и със съгласието на своята майка Г. Ц. Ш., ЕГН:*****, месечна издръжка в размер на 400 лв., считано от 02.06.2023г., до настъпване на законно основание за изменение или прекратяване на издръжката ведно със законната лихва от забавата върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ заплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над 400 лв. до пълния предявен размер от 980 лв.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК В. Ч. Б., ЕГН:*****, действащ лично и със съгласието на своята майка Г. Ц. Ш., ЕГН:***** да заплати на Ч. Г. Б., ЕГН:***** сумата от 556,16 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК Ч. Г. Б., ЕГН:*****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сума в размер на 216 лв., представляваща държавна такса върху присъдената издръжка.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок, считано от 28.12.2023г.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

